

Arrest

**nr. 121 329 van 24 maart 2014
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en tot inreisverbod (bijlage 13sexies), beide beslissingen op diezelfde datum aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 113 985 van 19 november 2013 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien het schrijven van de hoofdgriffier van 17 januari 2014 waarbij de verzoekende partij in kennis wordt gesteld van de mogelijkheid om gehoord te worden.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. J. VANDEN ABEELE, die *loco* advocaat E. CLUYSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Er dient te worden gewezen op artikel 39/82, § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat bepaalt:

“Ten aanzien van de verzoekende partij geldt een vermoeden van afstand van geding wanneer de verzoekende partij, nadat een vordering tot schorsing van een akte of een reglement afgewezen is, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van acht dagen die ingaat met de kennisgeving van de uitspraak.”,

en op artikel 39, § 2 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verkort: Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen), dat luidt als volgt:

“§ 2. Wanneer naar aanleiding van een arrest waarbij een vordering tot schorsing is afgewezen, de verzoekende partij niet binnen de in artikel 39/82 § 6, van de wet van 15 december 1980 gestelde termijn bij een ter post aangetekende brief een verzoek tot voortzetting van de procedure indient, stelt de griffie haar ervan in kennis dat de Raad de afstand van het geding zal uitspreken, tenzij ze binnen een termijn van vijftien dagen vraagt te worden gehoord.

Als ze niet vraagt te worden gehoord, spreekt de voorzitter de afstand van het geding uit.

Als ze vraagt te worden gehoord, roept de voorzitter de partijen bijeen om spoedig te verschijnen voordat de voorzitter uitspraak doet over de afstand van het geding.

Indien verscheidene verzoekende partijen eenzelfde vordering tot schorsing en eenzelfde beroep tot nietigverklaring hebben ingesteld en als slechts sommigen onder hen een verzoek tot voortzetting van de procedure hebben ingediend, worden de anderen geacht afstand te doen van het geding en wordt in het arrest over het beroep tot nietigverklaring ook uitspraak gedaan over de afstand van het geding door degenen die geen verzoek tot voortzetting van de procedure hebben ingediend.”

Gelet op het arrest nr. 113 985 van 9 november 2013 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op het aangetekend schrijven van de griffie van 21 november 2013 waarbij de vraag naar de wens tot voortzetting van de procedure wordt gesteld en waarop de verzoekende partij niet heeft gereageerd.

Gelet op het aangetekend schrijven van de griffie van deze Raad van 17 januari 2014 waarbij de verzoekende partij bij verwijzing naar voormeld artikel 39, § 2 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op de hoogte werd gesteld dat de Raad de afstand van het geding zal uitspreken, tenzij zij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt te worden gehoord.

Op 29 januari 2014 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in.

Ter terechtzitting van 11 maart 2014, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op het schrijven van 17 januari 2014, gaat de advocaat van de verzoekende partij van start met het verwijzen naar het zeer uitvoerig verzoekschrift tot annulatie en schorsing en naar het feit dat zij gehuwd is. Gevraagd naar het belang, nu blijkt dat de verzoekende partij gerepatriëerd is sinds eind vorig jaar, stelt de advocaat van de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid.

De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid wat betreft het belang.

In casu werd door de verzoekende partij binnen de in de procedureregeling vastgestelde periode geen verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend. De Raad wijst erop dat het door artikel 39/82, § 6 van de vreemdelingenwet ingestelde vermoeden van afstand een onweerlegbaar vermoeden is, dat enkel buiten werking kan worden gesteld in geval de betrokkene overmacht of onoverkomelijke dwaling bewijst (cf. RvS 8 november 2008, nr. 137 049 en RvS 19 mei 2009, nr. 193 441) en stelt vast dat de advocaat van de verzoekende partij geenszins enige overmacht of een onoverkomelijke dwaling aanvoert, laat staan bewijst met betrekking tot het niet indienen van het verzoek tot voortzetting van de procedure. De advocaat van de verzoekende partij kan te dezen aldus bezwaarlijk naar het verzoekschrift verwijzen, noch vermag dit het nalaten een verzoek tot voortzetting van de procedure in te dienen, te herstellen. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat de verzoekende partij zou zijn gehuwd. Mede gewezen op de vraag naar het belang, gelet op de repatriëring van de verzoekende partij naar Marokko op 21 december 2013, beperkt de advocaat van de verzoekende partij zich er uiteindelijk

toe zich te gedragen naar de wijsheid. Dienvolgens stelt de Raad met toepassing van artikel 39, § 2 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de afstand van het geding vast.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET